

Í kvöld kl. 22.30

Tónleikur...Tónleikur

Fyrir fyrstu ferð, varð í ár reynt að gera eina sending úr stóra tiltakinum Galla Pop Shows, tá alþjóða tónleika festivalin varð hildin í Montreux í Schweiz. Sjónvarpið fer að senda brot úr tónleikafestivalinum í fleiri ræðum. Millum tónleikabolkarnar eru ensku luttakarnir úr poppbólkinum Queen.

SV-aktuelt Gýðingar í Moskva

Næsta ár í Jerusalemin — henda bæn hefur ljóðað í samkomum hjá gýðingum um allan heim, síðan teir voru ríknir úr heilaga landinum. Fyrir gýðingar í Sovjetsamveldinum hefur bænin serligan tyding.

Dreymurinn um að sleppa til Jerusalems, livir serliga sterkt í Sovjetsamveldinum, men möguleikarnir til að hætta gerst veruleiki, er minni enn nákrantið áður.

Í vesturheiminum tosa vit nógv um gýðingar í Sovjetsamveldinum og trupulleikar teirra að sleppa til Ísrael. Hetta er vordíð ein spurningur millum stórveldinu. Síðan sambandið millum stórveldinu er vordíð torfærari, er talið av gýðingum í Sovjetsamveldinum, sum slepptu til Ísrael minkað mundandi. Nú sleppur nærum eingin um landamarkið og eru tölur fyrir útferðarloyvi í 1984 tað lægsta í 20 ár.

Í kvöld kl. 21.15

Frælsur sum fuglurin

Ein vanligan seinnapart í seinnu helvt av 60-unum, sleppur ein sjei ára gomul genta sær til rýmingar úr skúlanum. Lærararnir boðsendu lögreluni og saman við foreldrunum verður leitað eftir gentuni bæði uppi og niðri.

Tey finna tó gentuna Lauru aftur. Hon situr

heima á trappuni hjá foreldrunum. Hóast familjan og Lauru byrja at liva sum vanligt eftir stóra skelkin, so ruggar ikki rætt kortini.

Lauru verður nærur deyv, hon pissar undir seg, noktar at fara í skúla o. s. fr.

Eingin veit, hvat bagir Lauru. Foreldrini siggja, at hon er ólukkulig. Mamma átekur sær at undirvísa dótturina heima, so hon sleppur undan at fara í skúla.

Men tað vilja skúlamyndugleikarnir ikki.

Foreldrini "flýggja" við dótturina til landsbygd. 11 ár seinni kemur málið fyrri ein dómstól, men nú er Lauru 18 ára gomul. Hvat gera myndugleikarnir so?

— jú, teir fara at kanna umstøðurnar hjá beiggja Lauru, sum eitur Michael... og tað verður ikki serti ein uppliving fyrri dómaran.

Tað er David Leland, sum hevur skrivað handritið til sjónvarpsfilmin og hevur hesin rithøvundi áður dramatíserað um ensku skúlaskipanina á líknandi hátt.

Spurningurin er, um børn skulu læra vanliga skúlaundirvísing, ella um tey skulu læra slíkt, sum tey hava hug og handalag fyrri. Hvussu líðilig eigur ein skúlaskipan at vera? Hetta hevur kanska okkurt at siga okkum, sum kann samanberast við føroysku skúlaskipanina?

Í kvöld kl. 19.30

Cirkus Arena

Danska sjónvarpið hevur ferðast við Cirkus Arena í Norðurjútlandi. Sendingin myndar gerandisdagin hjá Bardinos familjuni. Mamma og pápin, Hanne og Benny eru við í leiðsluni.

Susanne og Kacie eru børn teirra. Tey venja hestarnar. Hyggjarnir hitta Cirkus Arena og fólkin har ein góðan summardag.

sjónvarp

Týsdagin 11. september

19.30 Cirkus Arena

20.00 Dagur og vika

20.30 SV-aktuelt

21.15 Frælsur sum fuglurin — en. filmur

22.30 Tónleikur, tónleikur

23.00 Liðugt

Diagonallesing

Sendingin „Vit vilja liva“ friggjakvöldið var áhugaverd. Ikki tá tað var eitt kristiligt tiltak hjá KFUM og K, men tá ungdómurin so væl dugdi at greiða frá, hvat tey hugsadu, ætlaðu og vildu fremja, til tess at fáa sømilig kor.

Áhugavert var eisini at hoyra tey „uttanfyristandandi“, sum so tolin royndu at skilja tey øðrvísi hugsandi. Sagt verður mangan um ungdómin, at hann ikki hugsar so langt, men her voru kortini ungfólk, sum hildu tað vera eitt álvarsmál at vera til. Slík fólk høvdu vit avgjørt eisini funnið herheima, um bert onkur gav sær stundir til at lurta eftir, hvat ungdómurin hugsar og vil.

Spennningurin í Mark Twain filminum er størri enn tann í Singapore, men annars kann sigast um hin seinna, at hann helst meira vendir sær til børnini, tó at hann er gjørdur fyrri tilkomnum fólk.

Eg haldi, at tað var sunnukvöldið, at sjónvarpið fyrri børn roynði nakað nýtt. Tey sendu barnatíðindi. Sig mær, eru tíðindi fyrri børnunum ikki tey somu sum fyrri tilkomnum?

Hóast „Dagur og vika“ er ein væleydnað sending, so nýtist barnasjónvarpið ikki at leggja á sama bógv. Tað er ov lítið hugflog í at halda, at børn seta seg frammanfyrri skermin og skulu spæla „vaksin“. Ein hugskotskapping á hesum øki hevði verið gagnlig.

Óg so skapaðu tey sær aftur sunnukvöldið. Skilti eg tað rætt, so var tað seinastu ferð, og vónandi er tað so. Tað var við spennangi tú setti teg frammanfyrri sjónvarpið at siggja enska sjónvarpsleikin „I dansi“, sum hevði fingið føroyskan tekst.

Ikki serti at tú gjørdist vónskvikin, tí tekstin fór so skjótt framvið á skerminum, at tú als ongan møgu-

leika hevði fyrri at lesa hann.

Fyrirmunurin við føroyskum teksti skuldi helst verið, at vit gjørdust meira von við okkara mál, eins og tað skuldi havt við sær, at sendingin ikki var so fremmand. Við hesi teksting er vansin tann, at tú hvørki skilir tekstin ella fær stundir at hyggja at myndunum. At royna seg í enskum í hasum hurlivasanum er púrt ógjørligt.

Soleiðis kann eg ikki siga nakað sum helst um leikin, tí teknisku vansarnir voru so stórir, at tú vart púra heilavill aftaná.

Tey, sum hava skil fyrri tí, vilja vera við, at tað snýr seg um venjing at lesa føroyskan tekst, tí vit eru so von við tann danska. Sagt verður eisini, at tann føroyski teksturin stendur eins leingi á skerminum, sum tann danski, sum liggur aftanfyrri. Um so er, skuldi ein møguleiki verið fyrri at vant seg við hetta fyrirbrigdi.

Eg ásaði kortini, at tað verður beista trupult, um so er, at tekstirnar flúgva aftur og fram, sum teir gjørdur sunnukvöldið.

Nakað eitur diagonallesing, t. v. s., at fólk bert renna eyguni beint niðureftir blaðsíðuni, tá tey lesa. Tey fáa alt við kortini. Eg dugi ikki diagonallesing, og tí eri eg kanska ikki tann rætta at úttala meg um hetta.

Kortini eigur føroyska tekstingin ikki at verða lögð niður. Vonandi finst ein loysn á hesum máli. Tí um vit ikki kunnu teksta útlendskar sendingar, verður torført at fáa okkara egna snið yvir sendingarnar. Neyvan verður gjørligt at gera so nógvur føroyskar sendingar í bræði, so vit kunnu siga at almenna sjónvarpið er føroyskt.

Dagny Joensen